

Sygnatura akt II AKa 398/23

1

2 WYROK

2.1 W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 grudnia 2023 r.

5 Sąd Apelacyjny we Wrocławiu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący sędzia SA Wiesław Pędziwiatr (spr.)

Sędziowie: SA Piotr Kaczmarek

SA Maciej Skórniak

Protokolant: Wiktoria Dąbrowicz

7 przy udziale prokuratora Prokuratury (...) Waldemara Kawalca

8 po rozpoznaniu w dniu 20 grudnia 2023 r.

9 sprawy T. R. oskarżonego o czyn z art. 189 § 3 k.k. w związku z art. 189 § 1 k.k., art. 191 § 1 k.k. i art. 158 § 1 k.k. oraz art. 160 § 1 k.k. w związku z art. 11 § 2 k.k., art. 62 ust. 1 ustawy z 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, art. 190 § 1 k.k.

1 na skutek apelacji wniesionej przez oskarżonego

10 od wyroku Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze

11 z 6 września 2023 r. sygn. akt III K 5/23

I. zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

II. zwalnia oskarżonego z obowiązku uiszczenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, poniesionymi wydatkami obciążając Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	II AKa 398/23	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku.	1		

<p>Podać liczbę załączników:</p>	
<p>1. CZĘŚĆ WSTĘPNA</p>	
<p>0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji</p>	
<p>Wyrok Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze z 6 września 2023 roku w sprawie III K 5/23 dotyczący T. R. oskarżonego o to, że:</p> <p>I. w dniu 31 października 2022r. w M. i G., powiecie (...), wspólnie i w porozumieniu z D. P. pozbawili D. S. wolności, w ten sposób, że w celu odzyskania wierzytelności w kwocie 800 zł zmusili pokrzywdzonego do wejścia do samochodu osobowego marki V. (...), nr rej. (...), usadowili z tyłu pojazdu i wbrew jego woli wywieźli na</p>	

teren leśny,
następie zmusili
do rozebrania
się, wejścia do
cieku wodnego,
następie
zmusili do
wejścia na dach
pojazdu i
przewodem
elektrycznym
przywiązali
rękoma do
relingów
samochodu, po
czym ruszyli
pojazdem
narażając
pokrzywdzonego
na bezpośrednie
niebezpieczeństwo
utruty życia
oraz ciężkiego
uszczerbku na
zdrowiu,
następie
pięciami oraz
używając
przedmiotu
podobnego do
kija
baseballowego
uderzali
pokrzywdzonego
i kopali po całym
ciele, po czym
przy pomocy
przewodu
elektrycznego
zawiazali
pokrzywdzonemu
pętlę na szyi
i przywiązali do
gałęzi drzewa,
przez co
pozbawienie
wolności łączyło
się ze
szczególnym
udręczeniem

przy czym spowodowali u pokrzywdzonego obrażenia ciała w postaci linijnych otarć i zaczerwień w okolicy czoła i prawej kości jarzmowej, prawostronne nieregularne zaczerwienienia na skórze w okolicach żeber, strupy i otarcia na prawym przedramieniu, otarcia na podudziach, strupy na palcach i podeszwach stóp, sińce w okolicach lewego kolana i podudzia, strupy na palcach i podeszwach stóp, sińce w okolicach lewego kolana i podudzia, które naruszyły czynności narządów ciała na okres poniżej 7 dni jednocześnie narażając go na wystąpienie skutku określonego w art. 157 § 1k.k., a zamiaru dalszego pozbawienia wolności nie zrealizowali z uwagi na

ucieczkę
pokrzywdzonego,

***tj. o czyn z art.
189 § 3 k.k. w
zw. z art. 189
§ 1 k.k. i art.
191 § 1 k.k. w
art. 158 § 1 k.k.
i art. 160 § 1
k.k. w zw. z
art. 11 § 2 k.k.***

II. w dniu 3
listopada 2022r.
w M., w
powiecie (...),
województwa
(...) działając
wbrew
przepisom
ustawy posiadał
przy sobie
substancję
psychotropową
w postaci
metamfetaminy
o masie 0,09
grama,

***tj. o czyn
z art. 62
ust. 1 Ustawy
z dnia 29
lipca 2005r. o
przeciwdziałaniu
narkomani***

III. w dniu 3
listopada 2022r.
w M., w
powiecie (...),
województwa
(...) podczas
rozmowy
telefonicznej z E.
C. groził kobiecie
pozbawieniem
zdrowia i życia,
uszkodzeniem
ciała, a groźba

ta wzbudziła u
pokrzywdzonej
uzasadnianą
obawę jej
spełnienia,

**tj. o czyn z art.
190 § 1 k.k.**

orzekł, że:

**I. uznaje
oskarżonych
T. R. i D.
P. za winnych
popelnienia
zarzucanego
in czynu
opisanego w
pkt I części
wstępnej
wyroku, z
tym, że
przyjmuje, że
oskarżani
spowodowali
u
pokrzywdzonego
D. S.
obrażenia
ciała w
postaci
linijnych
otarć i
zaczerwień na
skórze szyi,
otarć i
zaczerwienień
w okolicy
czoła i prawej
kości
jarzmowej,
prawostronne
nieregularnych
zaczerwienień
na skórze w
okolicy żeber,
strupów i
otarć na
prawym**

przedramieniu,
otarć na
podudziach,
strupów na
palcach i
podeszwach
stóp, sińców
w okolicach
lewego
kolana i
podudzia,
utykania na
lewą nogę,
czym
wyczerpali
znamiona
zbrodni z art.
189 § 3 k.k.
w zw. z art.
189 § 1 k.k. i
art. 191 § 1 k.k.
w art. 158 § 1
k.k. i art. 160
§ 1 k.k. w zw.
z art. 11 § 2
k.k. i za to,
na podstawie
art. 189 § 3
k.k. w zw. z
art. 11 § 3
k.k. wymierza
oskarżonemu
T. R. karę
5 (pięciu) lat
pozbawienia
wolności, zaś
oskarżonemu
D. P.
wymierza
karę 3
(trzech) lat
i 6 (sześciu)
miesięcy
pozbawienia
wolności;

II. na
podstawie
art. 41a § 1 k.k.
orzeka wobec

oskarżonych
T. R. i
D. P. zakaz
zbliżania się
do
pokrzywdzonego
D. S. na
odległość 50
metrów oraz
zakaz
kontaktowania
się z
pokrzywdzonym
D. S. przez
okres 3
(trzech) lat,

III. na
podstawie
art. 46 § 1 k.k.
orzeka wobec
T. R. i D. P.
solidarnie na
rzecz
pokrzywdzonego
D. S.
zadośćuczynienie
w kwocie
15.000 zł
(słownie
złoty: piętnaście
tysięcy),

IV. uznaje
oskarżonego
T. R. za
winnego
popętnienia
zarzucanego
mu czynu
opisanego w
pkt II części
wstępnej
wyroku, to
jest występku
z art. 62
ust. 1 Ustawy
z dnia 29
lipca 2005r. o

**przeciwdziałaniu
narkomanii i
za to, na
podstawie
art. 62 ust.
1 Ustawy z
dnia 29 lipca
2005r. o
przeciwdziałaniu
narkomanii,
wymierza
oskarżonemu
T. R. karę
miesiąca
pozbawienia
wolności,**

**V. na
podstawie
art. 70 ust.
4 Ustawy
z dnia 29
lipca 2005r. o
przeciwdziałaniu
narkomanii
orzeka wobec
oskarżonego
T. R. na rzecz
Stowarzyszenia
(...) z siedzibą
w W.
nawiązkę w
kwocie 500
zł (słownie
złoty: pięćset) na
cele
zapobiegania
i zwalczania
narkomanii,**

**VI. na
podstawie
art. 70 ust.
2 Ustawy
z dnia 29
lipca 2005r. o
przeciwdziałaniu
narkomani
orzeka**

**przepadek na
rzecz Skarbu
Państwa
dowodu
rzeczowego
wymienionego
w wykazie
dowodów
rzeczowych
Drz. (...)
zarządzając
jego
zniszczenie,**

**VII. uznaje
oskarżonego
T. R. za
winnego
popętnienia
zarzucanego
mu czynu
opisanego w
pkt III części
wstępnej
wyroku, to
jest występku
z art. 190 § 1
k.k. i za to,
na podstawie
art. 190 § 1
k.k.,
wymierza
oskarżonemu
T. R. karę
8 (ośmiu)
miesięcy
pozbawienia
wolności,**

**VIII. na
podstawie
art. 85 § 1 k.
k. i art. 86 §
1 k.k. biorąc
za podstawę
orzeczone
wobec
oskarżonego
T. R. w pkt I,
IV i VII części**

**dyspozytywnej
wyroku
jednostkowe
kary
pozbawienia
wolności
orzeka wobec
oskarżonego
T. R. karę
łącznie 5
(pięciu) lat
i 6 (sześciu)
miesięcy
pozbawienia
wolności,**

**IX. na
podstawie
art. 63 § 1 i
5 k.k. zalicza
oskarżonemu
T. R. na poczet
orzeczonej
kary
pozbawienia
wolności
okres
tymczasowego
aresztowania
w sprawie
od dnia 3
listopada
2022r.
godzina 15:20
do dnia 15
listopada
2022r.
godzina
15:20,**

**X. na
podstawie
art. 624 § 1
k.p.k. zwalnia
oskarżonego
od zapłaty na
rzecz Skarbu
Państwa
kosztów
sądowych, w**

<p><i>tym na podstawie art. 17 ust. 1 Ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych nie wymierza mu opłat.</i></p>	
<p>0.11.2. Podmiot wnoszący apelację</p>	
<p># oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego</p>	
<p># oskarżyciel posiłkowy</p>	
<p># oskarżyciel prywatny</p>	
<p># obrońca</p>	
<p># oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego</p>	
<p># inny</p>	
<p>0.11.3. Granice zaskarżenia</p>	

0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany		

	w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	

#	brak zarzutów				
0.11.4. Wnioski					
#	uchylenie	#	zmiana przez wymierzenie oskarżonemu łagodniejszych kary jednostkowych za poszczególne czyny i łagodniejszej kary łącznej.		
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy					
0.12.1. Ustalenie faktów					
0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					

Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
0.12.2. Ocena dowodów					
0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów					
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwiąże o powodach uznania dowodu			
0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)					
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiąże o powodach nieuwzględnienia dowodu			
STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO					

WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków				
	<p>Obrońca oskarżonego T. R. zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:</p> <p>rażącą niewspółmierność orzeczonych wobec oskarżonego poszczególnych jednostkowych kar i w konsekwencji wymierzonej kary łącznej 5 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności w stosunku do stopnia społecznej szkodliwości przestępstwa oraz w relacji do celów jakie kara ta winna spełnić w zakresie prewencji szczególnej i społecznego odziaływania.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				

Na wstępie należy zauważyć, że choć apelacja obrońcy oskarżonego formułuje zarzut oparty o normę art. 438 pkt 4 k.p.k. i zawiera sformułowanie że odnosi się „(...)w **całości co do kary**” oraz jednoznacznie stwierdza, że rażąco niewspółmierne są orzeczone wobec oskarżonego poszczególne kary jednostkowe, a w konsekwencji kara łączna, to już w uzasadnieniu skargi apelujący mimo, że przypisano T. R. trzy przestępstwa argumentuje jedynie w zakresie zbrodni przypisanej w pkt I. części dyspozytywnej zaskarżonego wyroku.

Sama zaś argumentacja odnosząca się do orzeczonej kary sprowadza się w istocie do odwołania do

zeznań
pokrzywdzonego
złożonych w
czasie rozprawy
13 marca 2023
roku i zawartych
w tych
zeznaniach
stwierzeń, że to
D. P. był osobą
inicjującą atak
na niego oraz
że to on był
agresywniejszy,
podjudzający
oskarżonego, na
którego D. P.
chciał wszystko
zwalić.

Podkreślenia w
tej sytuacji
wymaga fakt,
że apelujący
nie kwestionuje
żadnych ustaleń
Sądu meriti w
zakresie
przypisanej
oskarżonemu
zbrodni, ale
także w zakresie
pozostałych
przypisanych
mu występków.

Z ustaleń zaś
Sądu I instancji,
których skarżąca
nie podważa
wynika wprost
i jednoznacznie
rola i
zachowania
oskarżonego.

Wynikały one z
analizy
całości
materiału
dowodowego, w
tym nie tylko

zeznań
pokrzywdzonego
złożonych na
rozprawie, lecz
przede
wszystkim tych
ze śledztwa,
ale także części
wyjaśnień D. P.
oraz zeznań K.
W..

Z
niekwestionowanych
ustaleń Sądu
Okręgowego
wynika wprost,
że obaj sprawcy
byli aktywni
w krzywdzeniu
i upokarzaniu
oraz biciu D.
S., zaś inicjatywą
oskarżonego
oraz
wykonaniem
była czynność
założenia pętli
na szyję
pokrzywdzonego
i podwieszenia
go na gałęzi
i podciągnięcia
za linkę przez
kilka sekund
podczas których
pokrzywdzony
szarpał się, gdyż
się dusił.

Takie
zachowanie
oskarżonego w
żadnym razie
nie świadczy,
że realizował
on wytyczne
drugiego ze
sprawców i
wykonywał jego

polecenia.
Ustalenia Sądu I instancji nie pozostawiają wątpliwości co do jego aktywności oraz własnej inwencji w krzywdzeniu D. S.. Skala upodlenia pokrzywdzonego w wykonaniu oskarżonego, ale i drugiego ze sprawców jest bardzo duża i jednoznacznie wskazuje na bardzo wysoki stopień demoralizacji obu sprawców którzy, aby odzyskać wierzytelność o wysokości 480 złotych, powiększając codziennie o dalsze 100 złotych sponiewierali, pobili i upokorzyli drugiego człowieka w sposób wręcz bestialski, dodatkowo zagrażający jego życiu przy próbie wieszania na gałęzi.

W żadnym razie nie przekonuje apelujący, że oskarżony został rażąco

niesprawiedliwie,
bo za surowo
potraktowany.
Jest wprost
przeciwnie,
rozmiar zła jakie
wyrządził
oskarżony
winien być z
całą surowością
potraktowany i
gdyby wymiar
kary za ten
czyn był wyższy
Sąd Apelacyjny
także taką karę
uznałby za
sprawiedliwą.

Same
stwierdzenia
apelującej o
tym, że
pokrzywdzony
przyjął
przeprosiny
oskarżonego i
mu wybaczył nie
są
wystarczającymi,
aby uznać, że
zarzut skarżącej
jest trafny a kara
jednostkowa za
ten czyn, a
w konsekwencji
kara łączna
wymagają
obniżenia. Tak
nie jest i
jednoznacznie i
bez wątpliwości
stwierdza to Sąd
Apelacyjny.

W pełni należy
zgodzić się z
twierdzeniem
Sądu meriti, że
w sprawie tej

za oskarżonym
nie przemawiają
żadne
okoliczności
łagodzące, a
jego twierdzenia
o przeproszeniu
pokrzywdzonego
i chęci
zadośćuczynienia
za wyrządzone
krzywdy to
próba
instrumentalnego
potraktowania
pokrzywdzonego,
aby uzyskać
akceptowalne
rozstrzygnięcie
represyjne.

Można mieć
jedynie
zastrzeżenia co
do odwołania się
przez Sąd a quo
do okoliczności
obciążających w
postaci godzenia
w dobro prawne
w postaci życia
i zdrowia oraz
działania
oskarżonego z
zamiarem
bezpośrednim.

Sąd Apelacyjny
konsekwentnie
przypomina, że
okoliczności
należące do
znamion danego
przestępstwa nie
mogą być w
zasadzie
traktowane jako
okoliczności
wpływające na
zaostrenie lub
złagodzenie

kary.
Okoliczności te mogą być traktowane jako wpływające na wymiar kary jedynie wtedy, gdy w rachubę wchodzi okoliczności podlegające stopniowaniu co do ich nasilenia (np. stopień nietrzeźwości), co do jakości (np. stopień spowodowanego kalectwa) lub nagromadzenia, np. tzw. zbiorowe zwałenie połączone ze szczególnym okrucieństwem (zob. wyrok Sądu Najwyższego z 18 grudnia 1974 r., V KR 341/74, OSNKW 1975/2/25 oraz wyrok Sądu Najwyższego z 4 października 2013 r., IV KK 136/13, Biul.PK 2013/10/18-25).

Tożsamy pogląd wyraził Sąd Apelacyjny we Wrocławiu w wyrokach z 14 października 2005 r., II AKa 256/05 oraz z 5 czerwca 2012 r., II AKa 156/12.

Stwierdzono bowiem, że "okoliczności należące do znamion ustawowych przypisanych oskarżonemu przestępstw mogą być przyjmowane jako okoliczności obciążające przy wymiarze kary, gdy podlegają stopniowaniu i zawierają takie elementy, które różnią je, na niekorzyść oskarżonego, od okoliczności typowych". Niezasadne jest także powoływanie się na rodzaj dobra prawnego jako okoliczność obciążającą, gdyż kwestia ta oddana została przez granice ustawowego zagrożenia przewidziane dla danego typu czynu zabronionego atakującego to dobro (zob. wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z 17 lipca 2014 r., II AKa 202/14, LEX nr 1499088). Należy także

zgodzić się z tezą, że również umyślność działania sprawcy nie powinna być uznawana za okoliczność obciążającą, skoro ma charakter znamienia typu czynu zabronionego (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z 13 grudnia 2012 r., II AKa 427/12, LEX nr 1312252).

Mimo wskazanego zastrzeżenia w żadnym razie nie wpłynęło ono, wobec kierunku i zakresu apelacji, na konieczność stwierdzenia, że apelacja skarżącej nie zasługuje na uwzględnienie co do zarzutu wymiaru kary za przypisany czyn I.

Apelujący w żaden sposób nie wykazała powodów, dla których uznaje za rażąco surowe kary jednostkowe za dwa pozostałe

czyny
przypisane
oskarżonemu.

Takich
okoliczności nie
dostrzega z
urzędu Sąd
Apelacyjny, a
zatem zwolniony
jest od dalszych
wywodów co
do wymiaru
kary za ten
dwa pozostałe
przypisane
oskarżonemu
zachowania. Nie
jest bowiem
rzeczą Sądu
odwoławczego
domyślanie się,
zgadywanie czy
domniemywanie
motywów
zastrzeżeń
skarżącej, to
wszak na
apelującej,
profesjonalnie
przygotowanej
do prowadzenia
obrony,
spoczywa
obowiązek nie
tylko
sformułowania
zarzutu, ale
także jego
uzasadnienia.

Jeśli zważyć,
że kara łączna
wymierzona
oskarżonemu
mogła mieścić
się w granicach
od 5 lat do 5
lat i 9 miesięcy
pozbawienia
wolności, to

<p>jej wymiar z wykorzystaniem reguły asperacji i określenie tej kary na poziomie 5 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności nie może być uznany za rażąco surowy i wymagający redukcji mocą wyroku Sądu odwoławczego. Wymiar kary łącznej w żadnym razie, w przekonaniu Sądu Apelacyjnego, nie jest karą nieakceptowalną, bo w stopniu bijącym w oczy surową.</p> <p>Kara łączna zyskała w tych okolicznościach pełną akceptację Sądu odwoławczego.</p>			
<p>Wniosek:</p>			
<p>o zmianę poprzez wymierzenie oskarżonemu łagodniejszych kary jednostkowych za poszczególne czyny i łagodniejszej kary łącznej.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>		

<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>Wobec tego, że argumentacja skarżącego o rażąco surowym w zakresie kar jednostkowych i kary łącznej wyroku Sądu Okręgowego nie przekonała, nie mógł zostać spełniony postulat zmiany wyroku.</p>			
<p>Lp.2</p>			
<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>			
<p>1.</p>			
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>			
<p>5. ZSTRZYGNIECIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>			

0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
0.11.	Przedmiot utrzymania w mocy	
0.1 Przedmiotem utrzymania w mocy jest całość zaskarżonego wyroku w odniesieniu do T. R..		
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy		
Przedstawiono je w sekcji 3.		
0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji		
0.0.11.	Przedmiot i zakres zmiany	
Zwięźle o powodach zmiany		
0.15.3. Uchylenie		

wyroku sądu pierwszej instancji			
0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia			
1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylenia			
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylenia			
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			

4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
6. Koszty Procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
II.	Orzeczenie o kosztach sądowych oparto na podstawie art. 624 k.p.k. i art. 17 ust. 1) i 2) ustawy z 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych tekst jednolity Dz. U z 1983 roku, Nr		

	<p>49, poz. 223 z p.zm.).</p> <p>Wszystkie przytoczone wyżej rozważania doprowadziły Sąd odwoławczy do rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie.</p>	
7. PODPIS		
<p>SSA Piotr Kaczmarek SSA Wiesław Pędziwiatr SSA Maciej Skórniak</p>		

0.11.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1.		
Podmiot wnoszący apelację	Obróńca oskarżonego, adwokat E. Z..		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Rozstrzygnięcia co do kar jednostkowych i kary łącznej dotyczącego oskarżonego T. R.		
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	

#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
0.11.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność	

	kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
0.11.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	Zmianę